

13 Δεκεμβρίου, 1993

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΝΕΑΡΧΟΣ ΣΠΥΡΟΥ,

Εφεσείων,

v.

ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

*Εφεσίβλητης.**(Ποινική Έφεση Αρ. 5685).*

Έφεση — Οι λόγοι έφεσης πρέπει να εκτίθενται με λεπτομέρεια και σαφήνεια στον τύπο ειδοποίησης έφεσης — Ο περί Ποινικής Δικονομίας Νόμος Κεφ. 155 άρθρο 138(γ) — Η άλλη πλευρά στην έφεση και το Εφετείο πρέπει να γνωρίζουν τα θέματα που ο εφεσείων εγείρει για εξέταση — Η ανάπτυξη άλλων λόγων έφεσης δεν είναι επιτρεπτή. 5

Έφεση — Καταχώρηση νέων ή επιπροσθέτων λόγων — Οι περί Ποινικής Δικονομίας Διαδικαστικοί Κανονισμοί Καν. 24.

Το νομικό ζήτημα που εγείρεται στην παρούσα έφεση αφορά την εγκυρότητά της. Ο μόνος λόγος έφεσης στην ειδοποίηση έφεσης ήταν ότι: "Το Δικαστήριο κατά παράβαση των κανόνων της αποδεικτικής διαδικασίας κατέδικασε τον κατηγορούμενον". 10

Το Ανώτατο Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι η έφεση δεν είναι έγκυρη για μη συμμόρφωση προς την πρόνοια του Άρθρου 138(ε) του Κεφ. 155 λόγω του γενικού και αόριστου λόγου στην ειδοποίηση έφεσεως. Επίσης τόνισε ότι παρόλο ότι επιτρέπεται η καταχώρηση έφεσης με γενικούς λόγους έφεσεως, πρέπει να εξειδικεύονται ή/και να προστίθενται άλλοι λεπτομερείς λόγοι σε οποιοδήποτε χρόνο πριν την ημέρα ακρόασης της έφεσης με την απλή καταχώρηση και παράδοση στην άλλη πλευρά των νέων ή επιπρόσθετων λόγων, πράγμα που ο εφεσείων παρέλειψε να πράξει. 15 20

Η έφεση δεν είναι έγκυρη και ως εκ τούτου διαγράφεται.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Tymvios & Others v. The Police (1961) C.L.R. 44.

HjiCosta (No.2) v. The Republic (1965) 2 C.L.R. 95.

Έφεση εναντίον Καταδίκης.

5 Έφεση εναντίον της καταδίκης από το Νέαρχο Σπύρου ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 18 Σεπτεμβρίου, 1992 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 5973/92) στην κατηγορία αμελούς οδήγησης κατά παράβαση των άρθρων 8 και 19 των Περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Νόμων του 1972 - 1991 και καταδικάστηκε από τον Χριστοδούλου, Ε.Δ. σε £75.- πρόστιμο.

10 *P. Ερωτοκρίτου, για τον εφεσεύοντα.*

M. Μαλαχτού - Παμπαλλή (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την εφεσίβλητη.

15 ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την έφεση αυτή προσβάλλεται απόφαση Δικαστή του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού, με την οποία, ύστερα από ακροαματική διαδικασία, ο εφεσεύων βρέθηκε ένοχος στο αδίκημα της αμελούς οδήγησης, κατά παράβαση των Άρθρων 8 και 19 των περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Νόμων του 1972 έως 1991, (Νόμοι Αρ. 86/72, 37/74, 58/76, 20/78, 64/78, 72/81, 83/83, 75/84, 20 72/85, 134/89, 152/91).

Κατά την έναρξη της ακρόασης ενώπιόν μας ηγέρθη ζήτημα αν η Ειδοποίηση Εφέσεως είναι έγκυρη, με την έννοια αν ικανοποιεί τις απαιτήσεις του Άρθρου 138(c) του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου.

25 Ο μόνος λόγος εφέσεως στην Ειδοποίηση είναι:-

"Το Δικαστήριο κατά παράβασιν των κανόνων της αποδεικτικής διαδικασίας κατεδίκασε τον κατηγορούμενον."

Το σχετικό μέρος του Άρθρου 138 έχει:-

30 "138. Every notice of appeal ... shall -

(c) set out in full the grounds on which it is founded;

.....

and no notice of appeal ... shall be valid unless it complies with the requirements of this section."

("138. Κάθε ειδοποίηση εφέσεως ... θα -

5

.....

(γ) εκθέτει πλήρως τους λόγους στους οποίους στηρίζεται.

.....

και καμιά ειδοποίηση εφέσεως ... θα είναι έγκυρη εκτός εάν υπάρχει συμμόρφωση με τις απαιτήσεις του 'Αρθρου αυτού.")

10

Ο τύπος ειδοποίησης εφέσεως, που καθορίστηκε με βάση το 'Άρθρο 25(2) του περί Δικαστηρίων Νόμου του 1960, (Αρ. 14/60), και με τους περί Ποινικής Δικονομίας Κανόνες, απαιτεί την παράθεση λεπτομερών λόγων πάνω στους οποίους βασίζεται η έφεση.

15

Οι σκοποί της έκθεσης των λόγων εφέσεως στην ειδοποίηση είναι να πληροφορήσει την άλλη πλευρά και το Ανώτατο Δικαστήριο για τα νομικά ζητήματα και τα θέματα γεγονότων στα οποία ο εφεσείων θα βασιστεί κατά την ακρόαση της έφεσης και τα οποία θα εξεταστούν από το Δικαστήριο. Η άλλη πλευρά στην έφεση και το Δικαστήριο πρέπει να γνωρίζουν τα θέματα τα οποία ο εφεσείων εγείρει για εξέταση από το Εφετείο. Δεν είναι επιτρεπτή η ανάπτυξη άλλων λόγων έφεσης. (Βλ., μεταξύ άλλων, *Michael Constantinou Tymvios and Others v. The Police* (1961) C.L.R. 44, στη σελ. 46.)

20

25

Οι λόγοι εφέσεως πρέπει να εκτίθενται με λεπτομέρεια και σαφήνεια στην ειδοποίηση εφέσεως. Ο χρόνος καταχώρισης ποινικής έφεσης είναι περιορισμένος. Παρόλο

30

5 ότι είναι επιτρεπτό να καταχωριστεί η έφεση με γενικούς λόγους εφέσεως, πρέπει να εξειδικεύονται, ή/και να προστίθενται άλλοι λεπτομερείς λόγοι σε οποιοδήποτε χρόνο πριν την ημέρα της ακρόασης της έφεσης. Αυτό μπορεί να γίνει με την απλή καταχώριση στο Πρωτοκολλητέο και παράδοση στην άλλη πλευρά των νέων ή πρόσθετων λόγων - (βλ. Κανονισμό 24 των περί Ποινικής Δικονομίας Διαδικαστικών Κανονισμών και *Costas Hji Costa (No. 2) v. The Republic* (1965) 2 C.L.R. 95, στη σελ. 100).

10 Η παρούσα έφεση καταχωρίστηκε στις 23 Σεπτεμβρίου, 1992.

Ο δικηγόρος του εφεσεύοντα σε κανένα στάδιο μέχρι σήμερα, πριν την ημερομηνία της ακρόασης, δεν κατεχώρισε οποιουδήποτε τροποποιημένους λόγους έφεσης.

15 Κατά την ακρόαση του νομικού ζητήματος που ηγήθη - εγκυρότητα της έφεσης - ισχυρίστηκε επίμονα ότι, με βάση το γενικό λόγο στην Ειδοποίηση Εφέσεως, μπορεί να αναπτύξει ειδικούς λεπτομερειακούς λόγους.

20 Η δικηγόρος της εφεσίβλητης εισηγήθηκε ότι ο λόγος έφεσης στην Ειδοποίηση Εφέσεως είναι ασαφής, αόριστος και δεν ήταν δυνατό, ούτε με μαντική ικανότητα, να προβλέψει ποίοι θα ήταν οι λόγοι στους οποίους θα βασιζόταν ο εφεσεύων στην ακροαματική διαδικασία. Παρόλο
25 ότι κατέβαλε πολλές προσπάθειες, δεν κατόρθωσε - ορθά πιστεύουμε - να ανεύρει ποίοι θα ήταν οι λόγοι της έφεσης κατά την ακρόαση.

Γενικοί και αόριστοι λόγοι εφέσεως δεν συνιστούν συμμόρφωση με την πρόνοια του Άρθρου 138(c), η οποία απαιτεί την καταχώριση λεπτομερειακά (in full) των
30 λόγων εφέσεως.

Η έφεση στην παρούσα περίπτωση δεν είναι έγκυρη και, ως εκ τούτου, διαγράφεται.

Η έφεση διαγράφεται.